

عنوان مقاله:

نور در باورها و فضاهای معماری

محل انتشار:

اولین مسابقه کنفرانس بین المللی جامع علوم مهندسی در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فرشته پاشایی کمالی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه

خلاصه مقاله:

نور عاملی بیرونی و غالب بر ساختار کالبدی- فضایی معماری است و عنصر تشکیل دهنده معماری به شمار نمی آید ولی نور نقشی چند سویه در یک فضای معماری ایجاد می کند. پدیدار ساختن، کارا نمودن و کیفیت بخشی به مکان از ویژگی های نور در ساختار کالبدی- فضایی نور می باشد و سبب می شود که یکی از بنیادی ترین عناصر سازنده و غیر ساختاری معماری به شمار آید و وجود و حیات معماری به آن بستگی تام دارد. عمومی ترین ویژگی نور پیدایی فیزیکی بنا می باشد ولی نور در کارایی شکلی، فعالیتی و محیطی بنا نیز تاثیر بسزایی دارد و نهایتا نور تبیین همه جانبه حقیقت زندگی منوط به اثر را که به معنا نیز تعبیر می شود را ممکن می سازد. معمار ایرانی به نقشی که نور در طبیعت ایفا می کند و آثاری که در حالت های مختلف ظهور در طبیعت و اثر می تواند بر جای بگذارد و جایگاه ویژه نور در باور ایرانی آگاهی دارد. بنابراین معمار ایرانی علاوه بر مطلوبیت معماری به کالبد معماری قدیم به واسطه نوع حضور بخشی به نور از حیث کیفیت بخشی به معماری، جان بخشیده و تداعی حقیقت حضور در معماری با اثرگذاری بر کالبد و پردازش فضا توسط نور به تحقق رسانده است. به عبارتی دیگر کالبد معیاری ایران هوشمندانه، موشکافانه و با درایت به قالبی برای نور طبیعی تبدیل شده است و معمار با تعیین نحوه ورود، انتقال، حضور و عدم حضور نور و چه بسا لحاظ تاثیرات زمانی این معماری را به واقع قالب نور غالب کرده است. بنابراین با توجه به اهمیت نقش نور و جایگاه اختصاری آن در فضای معماری قدیم ایران که در مطلوبیت اثر مداخله می کند و مقام بنیادین و ویژه نور در باورهای ایرانی به بررسی نسبت میان نور و معماری قدیم ایران در زمینه نظری و معماری خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

نور، فضا، معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/545300>

